

PASSEIG DE L'11 DE SETEMBRE, UN CAMÍ PER A LA HISTÒRIA

PARLAMENT CLUB EXCURSIONISTA ANOIA ACTE D'HOMENATGE I INAUGURACIÓ DEL PASSEIG

Entenem com a Cultura tots aquells aspectes, totes aquelles influències que fan que un poble sigui com és. Aquesta Cultura fa de cada poble ser diferent als altres. Aquests aspectes fan que cada poble contingui la seva pròpia riquesa cultural, i així volem i defensem que cada poble, sigui quin sigui el seu fet diferencial respecte als altres, mantingui i sigui lliure per seguir sent qui és i segueixi sent com és.

A tots ens agrada anar-nos de vacances i conèixer altres cultures i costum. I quan dic que ens agrada conèixer altres cultures no em refereixo a fer un llarg viatge o a anar a l'altra costat del món per trobar aspectes diferents de les persones. No cal anar gaire lluny per poder gaudir dels costums i tradicions d'altres cultures. Si, igual que també ens agrada que gent d'altres llocs ens visitin a nosaltres i coneguin la nostra manera de ser i de viure. A qui no li ha vingut a casa aquest estiu algun amic de fora de Catalunya per passar uns quants dies gaudint de les nostres festes, de les nostres platges o a qui li haguem ensenyat la Sagrada Família, les Rambles o les muntanyes de Montserrat?

Qui de nosaltres no ha sortit fora de Catalunya per tornar per uns dies a la terra on va néixer o allà on van néixer els nostres pares? O qui no ha sortit de Catalunya pel sol fet d'anar a fer turisme?

El que ens queda clar és que cada lloc, cada poble compta amb una riquesa pròpia que el fa ser diferent als altres, que fa que els sentiments de les persones siguin els que son i per això cadascú de nosaltres ens estimem tant la nostra terra.

I repetint unes paraules citades fa uns mesos voldria dir que cada territori, cada poble, s'hauria de valorar a ell mateix pel que te i el que és. Ens agradaria que cap poble es sobrevalorés a ell mateix pel damunt de cap altre perquè l'únic que aconseguirà és afeblir-se a ell a comptes de destruir els altres. Em d'aprendre dels altres pobles i convidar-los a ells a que ens coneguin a nosaltres.

I seguim amb aquella cita vull que ens preguntem a nosaltres mateixos si sabem quants andalusos han vingut a viure a Catalunya?

I quants extremenys?

I castellans?

I magribins i russos?

Qui no te amics aragonesos o asturians?

Qui no coneix algun gallec o algun valencià?

Però estaria bé també que ens preguntéssim quants catalans em anat a viure fora de Catalunya?

O qui de nosaltres porta sang 100% catalana?

Em de ser conscients que el món és un lloc on hi conviuen moltes cultures i això el fa ser un indret fantàstic i cal que defensem aquests trets diferencials que ens fa ser com som i que respectem als altres per ser com son.

L'11 de setembre de 1714, després de tretze mesos de setge, la ciutat de Barcelona va caure en poder de les tropes franco-castellanes en el que va ser el capítol final de la Guerra de Successió a la Corona hispànica.

Amb aquesta derrota, Catalunya va perdre les seves institucions nacionals de govern (la Generalitat i les Corts) i va ser sotmesa a un govern de nova planta caracteritzat per la forta repressió i per la centralització del poder en mans de la monarquia i els seus representants. La ciutat de Barcelona, a més, va perdre el seu sistema secular de govern (el Consell de Cent) i va patir una forta destrucció, empitjorada per la decisió de les noves autoritats d'enderrocar una part del barri de la Ribera per tal d'edificar-hi una imponent ciutadella militar que tindria la missió d'evitar nous actes de rebel·lió contra el poder borbònic.

La batalla de Barcelona va ser salvatge i brutal i sanguinària i va implicar tots els sectors de la ciutat.

El sacrifici dels barcelonins i el seu posterior esperit de superació van fer que la data de l'11 de setembre, tot i la derrota, esdevingués un símbol de la voluntat catalana de seguir existint com a entitat nacional.

Aquell fet històric va influir notablement en la manera de ser dels catalans, i una vegada més demanem el respecte que un poble es mereix per arribar a ser qui és i com és.

Avui, ens trobem fent un acte en un indret ben estrany. Per dir-ho d'alguna manera estem en un marge de la carretera on ningú hagués dit mai que algun dia s'hi faria un concert.

Mireu, per començar us diré que aquest punt on ens trobem ja fa molts anys que és un passeig. Per aquí passen moltes persones al cap del dia que van a caminar una estona per oxigenar els pulmons. També n'hi ha que prefereixen passar-hi corrents o en bicicleta. Alguns de nosaltres també ho fem acompanyats dels nostres gossos o senzillament hi venim per desconnectar del món i pensar en les nostres coses. Sigui com sigui, avui no venim a inventar-nos un carrer nou. La mateixa gent que passem sovint per aquí ja fa anys que vam crear aquest passeig.

Avui aquest tram de camí, aquest marge de la carretera en el qual només hi passem perquè és l'enllaç amb les vinyes i amb el camí considerat per a molts el més bonic de Masquefa, volem donar-li una altra dimensió i fer-lo més acollidor creant aquesta Plaça de l'Homenatge. S'han plantat uns quants arbres i s'han col·locat uns quants bancs per seure. S'ha instal·lat l'enllumenat i una font amb la intenció de calmar la set de l'assedegat. Em volgut adjudicar-li un mèrit que creiem es mereix. Em cregut que era el lloc idoni per fer honor a aquells catalans que van defensar Barcelona durant el setge de 1713 i 1714. Que un indret com aquest, un camí natural format per les mateixes persones que el passegen podria ser un bon lloc per homenatjar a unes altres persones que van donar la seva vida perquè el camí fet pels catalans no s'esborrés i avui poguéssim viure millor.

Avui li posem nom a aquest passeig i entre tots fem homenatge a aquells catalans que van marcar la història de Catalunya donant les seves vides per a nosaltres i, ens agradi o no, aquest fet forma part de la història de Catalunya i, ens agradi o no, els catalans som com som perquè aquest fet també ha modelat la nostra manera de ser.

Avui, comptem amb una persona que ens explicarà una mica millor i d'una manera més didàctica i planera el que va ser i el que significa l'11 de setembre pels catalans.

Miquel Roman i Pérez

Historiador, llibreter i membre de l'Arxiu Històric Roquetes – Nou Barris (parlament)

Els catalans som lluitadors i sabem fer funcionar el motor del nostre poble. Perquè comptem amb un motor molt fàcil de portar. Només cal que ens arremanguem i ens posem a treballar plegats.

Jo m'atreiria a dir que tenim el millor teixit associatiu del món i un exemple d'això és que el nostre voluntariat ha aixecat aquest país en els moments més difícils.

Avui, i amb el desig de que aquest passeig sigui inaugurat i que aquest homenatge el faci la mà del poble de Masquefa i la seva gent, em volgut que la cultura associativa estigues aquí representada. Per això li em demanat a aquella entitat que va ser aixecada amb l'esforç dels vilatans l'any 1959 que avui hi fos present i ens dediquéss unes paraules a favor de la nostra cultura.

Xavier Pérez i Fornés

L'Alzinar – Societat Recreativa i Cultural
(parlament)

Molts altres aspectes configuren el que entenem com a cultura; la sanitat, el medi ambient... també la geografia ens modela la nostra manera de ser... l'esport... no oblidem que Catalunya sempre ha comptat amb grans esportistes i que ha estat capdavantera en molts esports d'elit. Cal recordar que els catalans vam ser els grans pioners de l'excursionisme a l'estat espanyol i a una gran part d'Europa ja fa més d'un segle i mig.

Els masquefins som de l'Anoia i sens dubte l'esport de la terra ha estat sempre l'hoquei i Masquefa és una bona mostra i clar exemple del treball en equip i de integració dels nousvinguts.

Tot i això ara m'agradaria relacionar un seguit de paraules que podrien descriure el que és un poble; costums, coneixements, comunitat, generacions, valors, creences, sociabilització, folklore i moltes coses més, perquè les tradicions d'un poble son aquelles coses que ens fan sentir que estem a casa nostra.

Per parlar de les tradicions que millor que comptar amb la Colla del Ball de Bastons de Masquefa, una tradició arreladíssima a la nostra vila i amb documents datats de fa 250 anys.

Juli Molano i Royo

Colla de Ball de Bastons de Masquefa
(parlament)

Per acabar amb els parlaments ho farem parlant del nostre fet més diferencial; la llengua.

L'exemple més clar de l'esforç que em hagut de fer durant tota la nostra existència.

I per parlar-nos de la nostra llengua i l'educació i si heu pensat en que un dels centres d'ensenyament de Masquefa faria aquesta exposició, heu encertat a mitges. Al principi he parlat de l'associacionisme i de treballar plegats, doncs aquí tenim un clar exemple de com treballem els catalans, en equip, associant-nos els uns amb els altres. Van preferir parlar-ho entre ells i avui anar tots a una.

Salvador Panareda i Clopés - Escola Masquefa II

Mercè Garcia i Salazar - Escola Vinyes Verdes de La Beguda Alta.

En nom de tots els centres d'ensenyament de Masquefa

Aquests parlaments volen simbolitzar la nostra cultura, i ens hagués agradat que la vuitantena d'entitats que hi ha a Masquefa hagués pogut parlar avui i aquí però això hagués resultat inacabable. Les entitats estem cada dia de l'any dient la nostra quan realitzem les nostres activitats i així és com anem fent la nostra cultura de país.

Avui doncs, homenatgem aquells catalans que van donar la vida per la seva terra i inaugurem aquest espai i aquest camí que portarà el nom de Passeig de l'Onze de Setembre.

No només volíem que fos un acte d'inauguració civil si no que el fet de crear aquest espai de record volem que sigui un fet consensuat amb totes aquelles entitats i associacions que s'hi vulguin adherir a aquesta idea. Perquè això que avui inaugurem és la primera fase d'una idea que projecte de prolongar aquest camí fins a connectar amb l'entrada de la Masia de Can Bonastre de Santa Magdalena, i aviat començarem a treballar per això.

Sense més preàmbuls inaugurem aquest indret d'homenatge i record amb el cant de Els Segadors, el qual serà interpretat per la Cobla La Principal de Terrassa i tots els vilatans que ens em aplegat aquí

Abans de donar pas al concert, no voldria acabar aquest acte sense expressar la meva emoció envers al fet que avui ens aplega.

Ha estat un honor per a mi encapçalar aquest projecte des del Club Excursionista Anoia. Un projecte portat des de la meva humilitat més interior, passió i respecte vers la història de la nostra terra.

Vull agrair a tota aquella gent que ha fet costat a aquest projecte des del principi; família, amics, companys i entitats.

Agrair a l'Ajuntament de Masquefa la confiança posada al nostre Club i al projecte, i brindar-nos l'oportunitat de fer-lo possible en tant poc plaç de temps.

Gràcies a tots els que heu vingut.

Jordi Sangrà i Morer

President

Club Excursionista anoia

Masquefa a 11 de setembre de 2014

Any del Tricentenari